

Atlantic Airways

VÁGA FLOGHAVN - FR-380 SØRVÁGUR - TLF. 33344

Frítíðarhúsið í Lopra

Opið alt árið!

Tlf. 73910 - 73911.

fötbóltakappingarnar
hildu fram: okunntíð
vunnu tær, aðrar ferðir
taptu tær, men það var
altíð spennandi og hugna-
ligt, tá kappingin var liðug
og veitsludámuirinn setti
dám á samanhalðið. Tá
flokkaðust tey ungu hjá
okkum og aðra staðni - og
har gott fólk er, kemur
gott fólk til - bæði gentir
og dreingir. Tá hugsao
verður um það, so er í
grundinni ongantíð keðiligt
í veitsluhaldi, har fróttar-
fólk hittast. Tey eru oftani
serliga frí og skemtilig,
haldi eg. Kanska er það tí
tey hittast og eru væl nøgd
við síni gerðarmál.
Kanska gevur það teimum
eina sérlega gleði, ið líkist
sjálfssalti - at tey eru nøgd
við það sum tey hava
avrikkað, annaðhvort um
tey hava vunnið ella tapt?

Ótolin

At hafa fótþóttspælara í húsunum, hevði eisini við sær, at tú noyddist at lurta eftir, tá dysturin var av. Hvat hvør hevði gjørt og hvussu. Tað var okkurt um at dribla, skora, langa bóltin í netið, o.s.fr., men

eg dugi ikki fleiri av
hesum orðum.

Mangan hugdi tú upp í loft eins og 'Várhara gev mær tol' og fótbóltsþspæl arin kendi á sær, at nú tímdi tann gamla ekki meir, og segði: lurtu bara eitt lítið sindur afturat, so eri eg liðug. Men bara tað at sleppa at siga frá, sleppa at uppliva alt einaferð afturat - herligt!

Það var einsni skógv-
askóðurinn í forstovu-
ni, sem segði frá að gestir
vöru inni. Önkunnið
höyrðist það einsni á
ljóðinu um kámarinu:
einu ferðina var það so
friðarlegt, á tú helt nær
vöru farnar. Öskettin
gloppaði tú húrðin, men
har sötú nær allar 11 - 15
genturnar so pinnastillar.
Tá letur í einari: Hvussu
er það nú... nær er það
vandamíklast á blíva upp
á vegin?

Negldu gólvlistar

Írótturinn hevði eisini við sær, at kvöldini gjørdust long - ofta alt ov long, so tú ilskaðist inn á hetta óskilið, sum spilti arbeiðs-
dagin og skúlagongdina:

eitt vetrarkvöld stutt því
jól var ovboðið. Veðrið
leikaði í og fótþólts-
spælarin kom ekki aftur-
aftur. Onkur spælara-
fundur var á skránni um
kvöldið, men harfyri var
ekki neyðugt at taka
náttina við, helt tú!

Næsta morgum kom
frágreiðingin: saman við
eini vinkunu hövdu tær
báðar í felag smíða og
skorið til gólvlistar á
nýggja kamarinum hjá
vinkunni! Eg veit ekki
um allar ungar gentur í
dag syrgja fyrir skilfum
sjálfar, men tað gjørdu
hesar báðar, uttan himp!
Eg hugsaði um allir
vinnmennir, sum saktans
kundu verið til reiðar í
ráðum, men ikki tær. Tær
megnaðu hetta sjálfar - tá
náttin varð tiffin við!

Matin Brokmanslestur um ítrótt, sum kortini einki hevur við ítrótt at gera, hugsar lesarin: - Jú, heitta snýr seg cisini um ítrótt. Tað er einki ivamál: ítróttarfelagskapurin er góður fyri ungdomin, ikki bert venjing og kappingar, men heldur tann felags andin, sum setir dám á

HB-kvinnur FM-vinnari 1986. Av og á ber postboðið eina heilsu á prýðiligum brævkortum úr útlondum, og enn er telefonin ekki tagnað, og um jóltíð og í sumarfrítíðini veksur skógvaskógurin aftur í forstovuni...

tilveruna hjá tí einstaka.
Hetta kann setast á hædd
við tey frítíðarfeløg, sum
so nógv ungfólk sakna á
okkara leiðum, tey - sum
ikki júst hava hug at íðka
ítrótt!

Nútiðar avbjóðing

Áður - tá eg var ung -
hóvud vit tað vit róptu
"eina allarbestu-vinkonu".
Vit kundu næstan ikki
draga andan, um hin ikki
eisini var til staða - bæði
dag og nátt, um tað bar til!
Tað var hugnaligt og
trygt, men ivaleyst minni
menniskjanslig avbjóðing,
av tí at vit valdu okkum
eina vinkonu, við somu
húgamálum og sannføring.
Tað er ikki fyrri at seta
niður á "okkara" ung-
dómsdagar. Tað er bara
þórvísni í dag. Nútíðin
setur størri krøv til tær

ungu genturnar, og tær eru
ivaleyst skilabetri og
minni einvísar í hugs-
unarhátti og verumáta enn
vit vóru, sum finga øðrvísi
uppaling eins og aðrar
vónir vóru settar til
okkara.

Bert tæð at sparka fót-
bólt - ikki at hugsa um at
tæð var mannfólkafróttur
burturav, var nýhugsan
hóast tær ikki gáaðu eftir
tí, sum á fyrsta sinni fóru
á fótbóltsvøllin at royna
seg.

Barna- og ungdóms- dagar

Það, sum var so hugtakandi við gentu fótbóltsliðnum, var, at tær vóru nógvur, ymiskar og kortini, hvussu væl tær hildu saman. Kanska er það okkurt um, at tann einstaka lærði at góðtaka so fjølbroyttar persónleikar: það, at tú sært upp til og tekur til tín nógvur, ymiskar persónar, sum so aftur góðtaka teg! Hetta lærir teg at virka sosialt saman við øðrum, og gevur tær avgjørt ein føring við út í framtíðina, sum tú júst ikki hevði fingið annars.

Annað fyrnibrigdi er, at barna- og ungdomsdagarnar vara longri í dag, enn áður. Ungdomurin gongur longri í skúla, tey eru heima til tey at kalla eru tilkomin. Ungdoms-árin verða ikki tagað sundur og hvør fer ikki so tíðliga í hvør sína ætt, sum vit gjørdur.

Tað gevur teimum ungu
möguleika at virka og
búnast úttan avbróting og
bondini teirra millum
slitna ikki so tíðliga, at tey
missa sambandið seinni.
Tað snýr seg onkunsvegna
um at lyfta í felag og at
taka avbjóðingarnar, sum
tíbetur ofta eisini eydnað-
ust í hesum førum.

Vansar eru eisini í ítróttinum, tó at tað ikki er komið fram her. Eg hugsi um ein sunnudag seinnapart á Landssjúkrahúsinum, aftan á eitt líðband slitnaði á fótbóltsvøllinum. Hetta hevði við sær akutta innlegging og skurðviðgerð. Tøkk til heilsuverkið at slíkt kann

lata seg gera. Tað var tó
 ikki eindóm! Tað var sum
 dagin á Landsjúkrahús-
 inum, við tosaðu við heili
 yri trútarfólk, sum vóru
 innløgð samstundis! Hvat
 tað kostar samfelagnum
 og tó einstaka í mistari
 inntøku, sjúkkravviðgerð
 o.ø., skal ikki verða gjørt
 upp í tølum her, men bert
 viðmerkja, at eg veit um
 arbeiðsleiðarar, sum stúra
 fyri mánaðargjöldum í kapp-
 fingsarskeiðnum, um starvs-
 fólki, næmingur ella lærl-
 ingur nú eru heilir, tá teir
 mæta til arbeiðis!

Kvinnufótbóltur og íþróttarskriving

Eitt hjartasuff til fjölmiðlarnar frá einum áskoðara. Hóast dystirnir í fyrstu kvinnufótbólslíðunum ofta gövu úrslit, so merktist það ekki í blöðum ella útvarpi. Ofra kagaðu þar spentar í ítróttartíðindini mánadag, men sum teir sjálfvar tóku til - "Teir skriva heldur um okkurt OLDBOYS-LÍÐ í Bretlandi, áðrenn teir tíma at skriva um okkum!" Eini ráð til ítróttaskrivara, það átti eisini at verið rúmd fyri at stimbra, ístaðin altíð at stremba! Kanska er tað tí eg ekki havi skil fyri ítrótti.

Skógvaskógurinn um jóltíð

Hetta er skjótt söga, tí nú er umrædda fótbóltslið farið í allar ættir. Nökur eru í Danmark í lestrarröndum, önnur eru farin út í stóru verð, til USA, Bretlands og önnur lond at læra og uppliva. Av og á ber postbóðið eina heilsu á þrýðiligum brævkortum úr ýlendum. Enn er telefonin ikki tagnað, hon ringir og önkur kend rödd hoyrist. Stundir eru eisini at spyrja hvussu vit hava tað, og hvat vit gera... Og um jöltið og í summarfrítíðini veksur skógvaskugurinn aftur í forstovni - hvat snýr práðið seg so um - jú um mangt og hvat og tað kann stóttast eisini koma undir fyrrigbiðgið fírritt, sæt frá síðulínunum!

interRent

Bilútleigan -- rent a car
Nýggir VW-leigubilar uttan førara
Norrøna bilar tlf. 153 54

Faroe Airways Transport

Main office: Yviri við Strond 6 • FR-100 Tórshavn • Faroe Islands • Phone: +296 17377 • Fax: 19377
Denmark: Tømmerup Stationsvej 10 • DK 2770 Kastrup • Phone: 32527080 • Fax: 32527167